

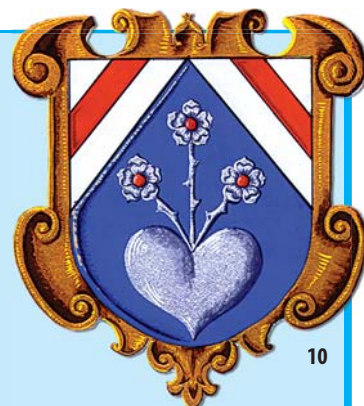
Dešanské noviny

1/2011

ÚNOR

VÝTISK ZDARMA

ROČNÍK 3 - VYDÁVÁ OBEC DEŠNÁ

10

BĚLČOVICE DANČOVICE DEŠNÁ HLUBOKÁ CHVALKOVICE PLAČOVICE RANČÍŘOV

Bylo nebylo...

Takhle začíná téměř každá pohádka, můžeme tedy i my začít touto frází v novém roce. Byly nebyly jednou jedny Dešanské noviny, tyto noviny měly krušné začátky, ale díky redaktorům a především šéfredaktorově rodině se drží nad vodou a kvetou. Potom by následovala zápletka a šťastný konec, že pokud to nevzdali, vychází

Slovo úvodem

noviny dodnes. A toto číslo je důkazem toho, že i v letošním roce to nevzdali a vy se můžete těšit na další číslo.

Bude nebude...

Takhle začíná pohádka, kterou vymyslím právě teď. Bude nebude šťastný rok 2011. Do nového roku jsme všichni vstoupili s nějakým očekáváním a možná někteří i s nějakým předsevzetím. Redakce do nového roku vstoupila s chutí psát dál noviny, fotbalisti jistě s tím, že vyhrají každý zápas, hasiči s tím, že každý oheň zkrátí, rybáři s tím, že úlovky budou velké, myslivci...holubáři...Prdři a tak dál. Každý má svůj sen. Jsem si jistá, že pokud v sobě máte dostatek nadšení, energie, kolem sebe ty, kteří vás podporují, mohu s jistotou říci, že BUDE šťastný a krásný rok 2011. V novém roce máme možnost, všichni začít tak nějak znovu a lépe. Zkusit změnit to, co se nám nelíbí a o čem pořád jen mluvíme. Ti, kdo se přejíždají, mohou říci, že nebudou tolik jíst. Ti, kdo mají v ruce neustále láhev s alkoholem, ji mohou zkusit odložit. Ti, kdo chtějí dělat něco pro druhé, mají možnost začít. Může nás čekat mnoho změn, tak statečně do nich!

(Lenka Krátká)

Tříkrálová sbírka opět v Dešné

Jak jste jistě postřehli, 8. 1. 2011 probíhala v Dešné, již podruhé, Tříkrálová sbírka.

Letos s Michalem Polendou šli Tři Králové v zastoupení – Pavel Fedra, Ondřej Svoboda a René Tříletý.

Počasí jim stejně jako loni moc nepřálo, místo prudkého

větru je přivítal déšť, ale byli stateční a vytrvali. Moc jim to slušelo.

Celá akce je organizována Českou katolickou charitou, výtěžek je určen nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším skupinám, především v re-

gionech, kde sbírka probíhá.

Dešanským „králíčkům“ se podařilo vybrat 11 364 Kč, které poputují těm, kteří tuto pomoc potřebují.

FOTO: KAREL POLÁČEK

Všem, komu se na dveřích blýská nápis K+M+B 2011, patří velké díky. (lk)

FOTO: KAREL POLÁČEK

Jak šel čas s Prdřochy

Předvánoční sobotní odpoledne 18. 12. 2010 patřilo turistickému oddílu Prdři.

V sále v Dešné ve 14.00 hodin předvedli své dlouho nacvičované vystoupení na téma „Jak šel čas“. Jejich svérázné pojetí jistých časových období otevřelo divákům no-

vý pohled na historii. Napočátku každé epochy proběhla přehlídka dobových kostýmů, většinou vlastnoručně vyrobených samotnými Prdřochy.

Pokračování na str. 3

Vepřové hody

15. ledna 2011 se v Dešné konaly tradiční vepřové hody pořádané sborem dobrovolných hasičů.

Byly to již páté hody v pořadí. Je vidět, že se tato akce těší velké oblibě občanů z Dešné, ale i blízkého okolí, neboť účast je rok od roku vyšší. Letos se hodů zúčastnilo přibližně 160 hostů. Pokračování na str. 2

FOTO: KAREL POLÁČEK

Novoroční pochod

Strana 8

Myslivecký konec roku

Čtěte na str. 3

Pravohlaví Čtěte na str. 8

Zápis do 1. ročníku ZŠ a MŠ Dešná

Strana 5

Proč jezdi nákladáky přes Dančovice

Strana 4

Vánoční turnaj v kulečnicku

Čtěte na str. 8

Vepřové hody

Pokračování ze str. 1

A bylo z čeho vybírat!

Návštěvníkům byly nabídnuty tradiční vepřové pochoutky, jako jsou jitrnice, jeli-ta, tlačénka, prdeláček, guláš, škvarky, ale i cukrářské pochoutky od manželek hasičů.

K tanci a poslechu hrála hudba Duo J+J z Kdousova.

Přítomní si pochvalovali výbornou kuchyni, příjemnou atmosféru a milou obsluhu. Všichni se už s chutí těší na příští vepřové hody. (vv)

Vánoční mše

Lidé, kteří se na Štědrý den chtěli vydat do kostela na slavnostní mši svatou, měli v Dešné příležitost.

V krásně vyzdobeném kostele se moc neohřejeme (a to doslova!), jelikož od 1. led-

na 2011 se budou mše slavit v kapli na faře, dokud nás nepustí tuhá zima, pak se opět vrátíme do místního kostela. (lk)

Betlém k sežráně

Tzv. „Půlnoční mše“ byla slavena již v 15.30. Ve vyzdobeném kostele se sešli ti, jež chtěli oslavit příchod Ježíška. Nemo-hu říci, že by lavice v kostele praskaly ve švech (ovšem málo nás také nebylo), ale komu záleží na množství lidí?

Při slavnostní mši zněly koledy, které doprovázel na varhany varhaník Pavel Šula, na závěr zazpívaly koledy i čtyři začínající mladé zpěvačky a celou mši sloužil Michal Polenda. Atmosféra byla jedinečná. Pokud mám zmínit celou atmosféru oné slavnosti, připomenu také krásnou výzdobu, o které se postaraly místní farnice. Nesmím také zapomenout na zář betlémského světla a na samotný Betlém, který je letos opět „k sežráně“ (jak sám poznamenal Michal Polenda), jelikož je celý z perníku.

Informace z Dačické nemocnice

Vedení Nemocnice Dačice, a.s. informuje obyvatele Dačic a okolí o tom, že od 1. 1. 2011 se rozšiřuje ordináční doba v interní ambulanci Nemocnice Dačice, a.s. MUDr. Josefa Štumara na interním pracovišti v hlavní budově nemocnice – č. 6 v přízemí. Lékař se sestrou jsou v ordinaci vždy v pondělí, úterý a čtvrtek od 7.30 hod. do 15.30 hod., na pracovišti jsou prováděna interní a ultrazvuková vyšetření druhoatestovaným lékařem s mnohaletou zkušeností. Možnost telefonicky se objednat je v ordinaci dny na tel. číslo 384 358 240 a v ostatní pracovní dny na 384 358 211.

Zároveň Vás informujeme o přemístění ordinace rehabilitačních lékařů MUDr. Františka Trkana a MUDr. Ivy Šteflové do budovy polikliniky č. 4 do přízemí. Telefonní čísla jsou stejná jako dříve. Do ordinace MUDr. Trkana je číslo 384 358 229. Ordinace MUDr. Šteflové má telefonní číslo 384 358 231 a opět od nového roku obnovuje poskytování laserové terapie, která však není ze zákona hrazena z veřejného zdravotního pojištění a tudíž si ji hradí pacient sám. Ceník za úkony je dostupný v ordinaci lékařky k nahlédnutí.

Další rozšíření privátních ordinací lékařů provozovaných v areálu Nemocnice Dačice, a.s. se týká ordinace gynekologa – MUDr. Markéty Morávkové, která zahájila k 1. 1. 2011 činnost v ordinaci v budově č. 4 polikliniky v přízemí. Ordinační do-

ba je pondělí a čtvrtek od 8.00–12.00 a 13.00–15.30 hod. a ve středu od 8.00–13.00 hod. V úterý a pátek lékařka neordinuje. Telefon v ordinaci době je 732 140 499 a v mimoordinaci době je možno se objednat na číslo 384 358 211 (číslo není obsluhováno zdravotníkem).

Od 1. 2. 2011 bude v prostorách poliklinické budovy č. 1 (po bývalé ordinaci MUDr. Vrzalové) otevřena nová privátní kožní ambulance MUDr. Kateřiny Poukarové a to v rozsahu 4 ordinací dnů – pondělí a čtvrtek od 8.00–18.00 hod., úterý od 8.00–14.00 hod. a středa od 17.00–19.00 hod. Telefon do ordinace v pracovní dny je 384 358 227 a možnost objednání v mimoordinaci době je možno na číslo 384 358 211 (číslo není obsluhováno zdravotníkem).

Rádi bychom také informovali občany, o tom, že jsme na začátku roku 2011 přemístili kantýnu do přízemí hlavní budovy za ordinaci privátní chirurgické ambulance MUDr. Albrechta. Před kantýnu jsme umístili několik stolů a židliček pro možnost klidného posezení návštěvníků u kávy nebo jiného občerstvení, ať již po dobu čekání pacientů na výsledky vyšetření, návštěv za blízkými na lůžkových pracovištích či při potřebě si trochu odpočinout.

Přejeme všem občanům mnoho úspěchů, štěstí a zdraví do roku 2011.

(Nemocnice Dačice)

Z jednání zastupitelstva obce

Zápis ze zastupitelstva obce Dešná ze dne 28. 12. 2010

- Schválení jednacího řádu – zastupitelé si prosto-dovali materiály a žádné připomínky neměli.
- Schválení rozpočtu na rok 2011 – zastupitelé se podíleli na sestavování rozpočtu. Rozpočet je přebytkový. Příjmy ve výši 11,562 mil. Kč, výdaje 11,176 mil. Kč, financování 386 tis. Kč.
- Schválení rozpočtového výhledu – rozpočtový výhled je do roku 2013. Zastupitelé neměli připomínky.

- Schválení rozpočtové změny č. 3/2010 – změna je rozsáhlá, starosta seznámil zastupitele s jednotlivými položkami. Nebyly připomínky.
- Schválení daru MAS Jemnicko – přes MAS se podařilo získat grant na opravu školní kuchyně. Obec jí za to poskytne dar v hodnotě 44 820 Kč.
- Schválení dodatku smlouvy o dílo na obnovu ŠJ – bylo schváleno 1 180 000 Kč, částka bude navýšena o 901 Kč.
- Schválení dodatku smlouvy o dílo na autobusovou zastávku Plačovice – schváleno bylo 300 000 Kč. Některé vícepráce částku navýšily o 27 934 Kč.
- Schválení smlouvy se ZŠ a MŠ Dešná o úhradě nadnormativních výdajů – je málo dětí ve škole, obec musí doplácet na mzdy a odvody učitelům ZŠ. Měsíčně je částka stanovena na 25 000 Kč, smlouva je od ledna 2011 do srpna 2011.

- Schválení záměru odprodeje pozemku p.č. 2735 orná půda, o výměře 379 m² v k.ú. Dančovice. Zastupitelé diskutovali o prodeji tohoto pozemku. Záměr byl schválen.
- Schválení záměru výstavby podporovaných bytů – p. Šindelář si podal žádost na schválení výstavby podporovaných bytů ze SFRB. Obec vydá souhlasné stanovisko.
- Přidělení obecních bytů – starosta přečetl seznam žadatelů a nechal hlasovat o jednotlivých žadatelích. Byty v bytovce čp. 76 se přidělí: – Wiedeňská Renata – Krejčová Štěpánka

Nezapomeňte uhradit poplatek za popelnice!

Jak šel čas s Prd'ochy

Pokračování ze str. 1

Celým programem prováděla Lenka Krátká, spoluvůdce scének a „duchovní matka“ celého oddílu.

A začínáme, jak jinak než v pravěku. Děti předvedly zřejmě vítězný pravěký tanec v jednoduchých „kožešinových“ tunikách.

Následoval středověk se svými úžasnými zdobenými róbami a korzetovými šaty. Shakespearova tragédie Romeo a Julie dostala v podání Prd'ochů úplně nový kabát, avšak její pointa zůstala věrna Shakespearovi, také v této verzi nás čekala spousta mrtvých.

Květinovou éru hippies

nám přiblížilo vystoupení švédské skupiny ABBA, 60. léta byla inspirována muzikálem Rebelové - drsní hoši na motorkách a slečny v krátkých sukýnkách, zazněla také známá píseň „ŠŠŠ“, doprovázená tanečkem s parapíčky.

A máme tu léta 80. se starou známou spartakiádou. Chlapci i děvčata v červených trenýrkách a bílých tričkách předvedli cvičební sestavu na Davidovu píseň Poupata. Tu to dobu nám v několika osmileté dívky Helenky Součkové sama Lenka Krátká.

A je tu současnost. Mládež tráví volné chvíle

FOTO: KAREL POLÁČEK

na diskotékách, kde vesele popíjí pivo, tvrdý alkohol, kouří, pere se a fetuje. Kam kráčíš, lidstvo?

Vystoupení zakončila přehlídka „robomodelů“ budoucnosti, podle Prd'ochů se budeme za 50 let oblékat do recyklovatelných materiálů -lobalu,

krabic, igelitu a podobně.

A kdože to ti Prd'oshi vlastně jsou? Na závěr vystoupení, jako na každé správné děkovače byli všichni obecnstvu představeni, vezmeme to abecedně: Doležalová Františka, Fedra Jan, Fedra

Pavel, Janáková Nikola, Karásková Zdeňka, Kulík Patrik, Munková Eliška, Padrnosová Alena, Piša Jiří, Piša Petr, Samek František, Svobodová Kristýna, Tříletý René. Dohled nad nimi zajišťují a program vymýšlejí Lenka Krátká a Veronika Veselá.

Oč veselejší pohled byl na jevišti, o to smutnější byl na prořídle řadách diváků. Plakáty byly vylepeny v dostatečném předstihu, každý věděl, že se může přijít podívat, akce by si určitě zasloužila větší účast. (V/P)

FOTO: DUŠAN WEIGL

Kde lépe zakončit mysliveckou sezonu 2010 než v lese?

Myslivecký konec roku

Silvestrovské ráno je chladné, ale přesto příjemné na procházku do přírody. Členové Mysliveckého sdružení Dešná se scházejí, následují pokyny před honem, smeknutí klobouku a jedeme k Rancířovu. Pohled z jejich dopravního vleku do krajiny je zajímavý a má své kouzlo, stejně jako psi poslušně sedící a ležící u nohou svých páníčků. První signalizace troubením na malý lovecký roh a hon může být zahájen. Tento signál

má pro myslivce velkou tradici a sahá až do středověku. Troubení zlepšuje organizaci a bezpečnost při lovech a honech, působí na mysliveckou etiku a nese s sebou pokračování tradic. Po odtroubení na ukončení honu by již neměl padnout výstřel. Vše má svůj přísný řád. Pohybují se mezi nimi jako „černá zvěř“, pozorují a fotí čekání, střelbu i poslušnost psů. V Mysliveckém sdružení Dešná nejsou pouze chlapi,

i ženy dodávají místnímu spolku jistý půvab. A mušku při střelbě mají přesnou, takže raději nic nenamítám. Následuje poslední přesun k lesům u letiště a jejich obstoupení. Procházím kolem bunkru, na němž již zahlodal zub času, a naslouchám proslovu pana MVDr. Štokra k ukončení dne a zakončení úspěšné sezony. V té nové vám přeji hodně úspěchů a LOVU ZDAR! (DW)

FOTO: DUŠAN WEIGL

FOTO: KAREL POLÁČEK

Jesličky

Jako každý rok, tak i v tento vánoční čas vystavěl obecní úřad za pomoci panů Chvátala Jiřího, Kulíka Radka a Poláčka Karla jesličky, které

nám mají připomenout narození Ježíška. Doufám, že se u nás v obci najde pár obyvatel, kteří dovedou i to málo ocenit. (KaPo)

FOTO: KAREL POLÁČEK

Proč jezdí nákladáky přes Dančovice

FOTO: KAREL POLÁČEK

Přišel za mnou občan z Dančovic a ptal se mě, co hodlám dělat s tím, že přes jejich ves jezdí velká nákladní auta. Zcela vážně mi tvrdil, že po silnici na Dančovice nákladáky jezdit nesmí, a že vlastně každý řidič, který tam vjede, porušuje pravidla. Ten Dančovák nebyl první. S tímto originálním výkladem českých dopravních předpisů už jsem se setkal i od světem protřelejších.

Aby bylo jasno, i já jsem přesvědčen, že by velká auta po téhle silnici jezdit neměla, a v tomto směru už jsem jednal s příslušnými pracovníky krajského úřadu. Vůbec se mi však nelíbí řešení téhle situace nějakými zákazy a následnými výjimkami ze zákazů. Nedovedu si představit, jak bychom pak třeba odváželi dřevo z našich lesů, jak by tam se svou po-

měrně velkou technikou zajišťovala místní zemědělská firma, atd., atd. Prostě čas od času je docela nezbytné, aby tam nákladák přešel.

Podle mého názoru řešení spočívá v tom, abychom dopravcům nabídli vhodnější přírodní řešení. Například taková, aby nemuseli na úzké silnici na Dančovice padat se svými kamiony do příkopů a ničit tak

nejen komunikaci, ale i svá auta. To by mohla řešit ta připravovaná rekonstrukce silnice na Rakousko.

Rád bych osvětlil další věc. Rozhodně do našich obcí nechci přivést nadměrnou dopravu. Ta tu není a ani není důvod, aby tu v budoucnosti byla. Ale je třeba si uvědomit realitu. Doba, kdy hranice představovala jakýsi nárazník nebo lépe řeče-

no točnu, je pryč. Věřím, že na obou stranách "čáry" je ještě spousta lidí, kteří si myslí, že to tak tehdy bylo lepší. Ale časy se (zaplatpánbůh) mění a spolupráce s našimi sousedy je příležitost k oživení tohoto prostoru. A to platí jak pro nás, tak pro ně! To je naprosto přirozené (a bohužel) spojeno s větší dopravou, zdůrazňují hlavně mezi regionálními producenty. Což je mimochodem také případ těch nešťastných kamionů v Dančovicích.

Nevím, kde se vzala ta psychóza, ale nikdy se tady neplánovala nějaká rychlostní silnice, která by vedla nákladní dopravu z vnitrozemí přes nás. Vždycky se jednalo o silnici druhé třídy s lepšími parametry než ta současná. Byl jsem přesvědčen, že to je jedna z cihlíček, která pomůže výstavbě tohoto docela poznamenanému regionu. Upřímně si myslím, že tady mohla být slušná komunikace a přitom se zachovat ta cennost přírody nezníčené průmyslem. Ale ta příroda sama nás všechny neuživí. Bohužel, jak se zdá, z plánů na rekonstrukci silnice postupně schází. Obávám se, že jsme promarnili příležitost. Je to škoda, ale nějak se s tím postupně smiřuji. Rozhodně

nemíním jít proti mínění většiny. Otázka ovšem je, zda ti odpůrci výstavby mají většinu. Každopádně rekonstrukce silnice se v současnosti odsouvá na neurčito.

No dobrá, pak se ale nedivme, že dopravci, a hlavně ti místní, využívají každé možnosti. Jak vidíte, uměle omezovat dopravu mizernými silnicemi k řešení nevede. A zpátky zatarasit hranici je ještě více krátkozraké.

Konec by měl být optimistický, a tak znovu opakuji. I já si myslím, že nadměrné dopravní zatížení silničky na Dančovice je neúnosné. Společně s prau

FOTO: KAREL POLÁČEK

covníky KÚ Jihočeského kraje budeme hledat možnosti, jak tu provoz přirozeně omezit. K otázce komunikací a potažmo hledání možností rozumné obnovy celého regionu se určitě vrátíme v některém z dalších čísel. Samozřejmě vás budeme informovat i o vývoji kolem dančovické silnice.

Alois Adam

FOTO: KAREL POLÁČEK

Světla opět plní svou funkci

Podél silnice z Dančovic do Dešné bylo v minulosti vybudováno veřejné osvětlení, které ovšem postupem času přestalo vykonávat svou funkci.

Každý občan chodící za tmy po této silnici uvítá, že se po několika le-

tech opět postupně dává do provozu. V dnešní době svítí všechna světla připojená na Dančovice. Ta napojená na Dešnou se opraví, jakmile to počasi umožní. Kabel, který k nim pod zemí vede, byl přerušen. Důvodem byla nedávná předělávka el. kabelů v Dešné. (KaPo)

Koňácký ples

V sobotu 22. ledna se v Dešné konal první ze tří plesů, které se v naší obci tento rok uskuteční.

Druhý Koňácký ples opět pořádal Karel Svoboda z Dančovic. Společně s ním se na pořádání podíleli Dušan Simovský a Markéta Zichová ze Slavonic. Ples za-

hájila skupina mažoretek z Jemnice pod vedením paní Matějkové. Zatančit si, pobavit se a vyhrát některou z hodnotných cen přišlo na dvě stovky lidí. Hlavní cena poník Merlin (foto) se přestěhuje do nové rodiny ze Studené. Na

plese také proběhla dražba vyřezaného koně. Z vyvolávací ceny 500 Kč se po urputném boji koník vydražil za pětinašobek. Šťastným dražitelem se stal Vašek Krejčí. Pořadatelé zastoupení Karlem Svobodou děkují obecnímu úřadu, všem sponzorům a také těm, kteří tuto akci navštívili. (KaPo)

FOTO: KAREL SVOBODA

Dne 19. ledna 2011 se v naší základní škole sešli budoucí prvňáčci se svými rodiči u zápisu do 1. ročníku.

FOTO: ŠKOLA

FOTO: ŠKOLA

Základní školy a Mateřské školy Dešná

Celkem jsme přivítali šest dětí: Jarouška Bačáka, Vítka Bojanovského, Anetku Fedrovou, Leničku Kolářovou, Vero-

niku Poláčkovou a Josefinku Říhovou. Na pracovních listech s motivem pohádky O krtečkovi předvedli svou připravenost

na nástup do první třídy. Na závěr si děti vyzkoušely novou pomůcku, interaktivní tabuli, která je nově nainstalována

v kmenových třídách základní školy.

Zda všechny děti nastoupí do prvního ročníku záleží na

vyjádření Pedagogicko-psychologické poradny v Dačicích, kde budou dvě děti vyšetřeny. (Mirka Adamová)

Den otevřených dveří na ZŠ Dešná

Základní škola v Dešné otevřela dopoledne 12. ledna 2011 své dveře veřejnosti, podívat se mohl přijít každý, kdo je na naši školu jen trochu zvědavý, nejen rodiče současných žáků, nebo rodiče dětí, jež povinná školní docházka teprve čeká, a uvažují, jestli by nestálo za to přihlásit ratolest právě do dešánské školy.

FOTO: VERA POLÁČKOVÁ

Ukázkové dopoledne začínalo již v 7.30 první vyučovací hodinou. Při vyučování mohli návštěvníci v jednotlivých třídách strávit první dvě vyučovací hodiny – český jazyk a matematiku. Následovala prohlídka školy, školní kroniky a diskuse s návštěvníky. Novinkou na naší škole jsou nové počítače a tři interaktivní tabule umístěné v hlavních vyučovacích třídách. Obojí bylo pořízeno z dotací, jen pro představu, hodnota jedné tabule přesahuje částku 70 000 Kč. Tabule jsou opravdu bezvadná novin-

ka, přenáší se na ně program z počítače a děti přímo na nich mohou pomocí elektronického pera pracovat v programu, případně i na dálku rovnou z lavice. Všichni žáci jsou přímo nadšení.

Bohužel ani tentokrát se mnoho zájemců o prohlídku školy nenašlo, ale někdo přece. Přišlo několik rodičů, kteří už děti ve škole mají, a dvě maminky, které přivedou děti letos k zápisu. Každý host obdržel malý dáreček – kalendář na rok 2011 s fotografiemi ze školních akcí. (V:P)

Poslední lednovou neděli se od naší školy rozjel autobus směr Krkonoše.

FOTO: ŠKOLA

Jel každý kdo měl zájem a chuť si užít týden na horách. Jako každý rok, tak i letos byly cílem lyžařského ozdravného pobytu Brádrlerovy Boudy. Ve Vrchlabí se k naší výpravě připojil lyžařský instruktor Marek Fiala, který studuje Pedagogickou fakultu tělesné výchovy v Olomouci. S dětmi, které vyučoval lyžařskému umění,

to velice uměl. Po příjezdu do Špindlerova Mlýna a zdolání skoro tříkilometrového výstupu k Brádrlerkám se výprava ubytovala a byla seznámena s pravidly pobytu na horách. První dva dny se za velice krásného slunečného počasí lyžovalo na sjezdovce u boudy. Ve středu se část výpravy vydala na sjezdovku Medvědin do

Špindlerova Mlýna a ve čtvrtek se všichni zúčastnili celodenního výletu na Davidovky. Tato sjezdovka je široká a mírná, takže zvláště děti si lyžování velice užily. Večer na všechny čekal již tradiční raut, na který každý z účastníků přispívá. Lyžařský kurs Brádrlerovky 2011 uzavřel páteční dětský závod ve slalomu. Za zhoršeného počasí v husté mlze se přesto podařilo závod odjet. Na třetím místě se umístil Kája Mařík, druhou příčku obsadil Ondra Svoboda a na prvním místě, tedy pomyslnou zlatou medaili získal Franta Samek. Po celý týden byl pro děti připraven i večerní program v podobě promítání dětských filmů a konání různých soutěží. V pátek 4. února jsme se „tentokrát“ všichni ve zdraví vrátili do svých domovů. (KaPo)

FOTO: ŠKOLA

Denisa Coufalová

Ríká se, že v dětech je budoucnost. Tak prosím. Dlouhé blondaté vlasy, pusa neustále od ucha k uchu, momentálně na začátku puberty, tak to je ona – Denisa Coufalová, která stála na samém zrodu Prdčů a v oddíle je s malou pauzou pořád.

Otázky kladla jedna z oddílových vedoucích Lenka Krátká.

Co bys o sobě řekla, jaká jsi?

Řekla bych, že je se mnou sranda, když mám super náladu. Jsem taková normální, prdlá.

Jaké jsou tvé koníčky?

Mé koníčky jsou ježdění na koních, plavání, malování atd., řekla bych, že takové normální holčičí věci.

Chodíš do školy do Lubnice, baví tě to tam?

V Lubnici mě to baví, začátky byly těžké, ale teď už tam mám hodně kamarádů a učitelé jsou stejní jako všude.

Co tě nejvíce baví za předměty?

Nejvíce mě baví pracovní činnosti, výtvarná výchova a kupodivu i matematika.

Matematika?

No co se vidíš, dokud mi

to jde, tak mne to bude bavit!

Dost o škole, stála jsi u samého začátku turistického oddílu Prdši, líbí se ti tam?

Jo, jo, to mě baví, není to tam jako ve škole, sice se někdy něco učíme, ale vlastně je to jako hrou, tak to mě baví. Nejlepší jsou večery, kdy tam spíme a koukáme třeba na film na velké stěně a pak dlouho do noci kecáme.

No, to kecáte, to já vím, ale dokud neděláte nějaký nadměrný hluk, tak jsem s tím smířená. Co tě tam ještě baví?

To, že hrajeme různé hry, přespáváme tam, vyrábíme a můžeme blbnout.

Teď trochu záladná otázka, jsou na tebe vedoucí hodný? (Pozor na to, co řekneš!)

Vedoucí jsou na mě hodné. Ale když už děláme velký bordel, tak taky umí zařvat, a to pak jsme všichni úplně vyděšený, když už Lenka zakřičí, tak to se musí něco dít. Jinak ji nic moc nenastve a vlastně většinou blbneme s náma.

Do kolikáté chodíš třídy? Už víš, co bys jednou chtěla dělat, čím bys chtěla být?

Já chodím do 5. třídy a chtěla bych být po tatínkovi policajtkou, docela mě to baví, ale to se musím učit a ještě hodně sportovat. Třeba si to ještě rozmyslím, ale myslím, že ne.

A co Dešná, chceš tu bydlet pořád nebo by ses chtěla odstěhovat?

Já bych se asi stěhovat nechtěla, už tady mám ka-

marády a je tady takový klid, akorát se tady toho moc neděje, naštěstí jsou Prdši, tak se o víkendech nenudíme.

Co bys chtěla, aby v Dešné bylo?

Chtěla bych, aby byl v Dešné nějaký obchod s oblečením, nebo třeba nějaká cukrárna nebo kavárna, kde se nekouří a můžou tam i děti, třeba my s holkama na nějaký zákusek nebo čokoládu. To by se mi asi hodně líbilo.

Vidí to v jasných barvách. Budoucí policistka, která si v Dešné zařídí obchodní dům a v důchodu budeme vysedávat v její kavárně. Krásná představa!

V devadesátých letech vyrostlo v Dešné zajímavé technické dílo, které mělo většinu občanů přinést zlepšení životní úrovně. Mnoho obyvatel uznává výhody, které obecní topení přineslo, a využívá ho. Mnoho jiných tvrdí, že to byla vlastně zbytečná investice, která v konečných důsledcích jenom dále zatěžuje obecní pokladnu.

Já sám se stavím na pozici těch prvních. Jsem přesvědčen, že při správném používání je to bezesporu pro obyvatele přínos a plně ho využívám. Na druhou stranu jsem si vědom mnohých nedostatků, které tenhle výtvar má. Bohužel musím jistou část pravdy uznat i těm druhým, neboť na provoz výtopny se skutečně doplácí. Jenomže provoz je ztrátový mimo jiné hlavně kvůli těm, kteří si přípojku nechali zřídit a teď věc nepoužívají. Nechci niko-

mu sahat do svědomí a důvody, které naše sousedy vedou k tomu, že zařízení nevyužívají, jsou různé. Ale okolo obecního topení panuje tolik mýtů a nesmyslů. Ti, kteří je šíří, prokazují celé věci opravdu medvědí službu. Přepadává mě pocit marnosti, když se pokouším věci stále dokola vysvětlovat, ale obcí stále obcházejí nevěřící Tomášové, kteří ty své bludy dál šíří mezi lid. Některé věci se pokusím vysvětlit v následující řádkách.

Měření odběru

Měřič tepla není pouhý průtokoměr. Princip měření spočívá v tom, že se násobí množství protékající vody rozdílem teploty přicházející a odcházející vody. Takže malý test. Když mám průtok, dejme tomu, 1000 l za hodinu a voda na vstupu má 60 stupňů a na výstupu taky 60 stupňů, kolik jsem odebral tepla? ...Ano, 0 GJ,

protože voda se vůbec neochlátila. Neodebral jsem nic, přestože na primární straně protekl celý kubík teplé vody. Pokud je tedy na kotelně nějaký problém, a do systému proudí málo teplé vody, nenapočítá vám to víc, než skutečně odeberete. Samozřejmě, že vám to něco málo napočítá, ovšem neohřejete se, a to je skutečně problém. Je to stejné jako v normálním kotli. Pokud zapomenete přiložit a vychladne vám voda, tak sice ušetříte palivo, ale neohřejete se. Zdánlivě lehce pochopitelné. Přesto je v naší obci několik lidí, kterých si moc vážím za jejich obětavost a šikovnost, ale kteří jsou zcela vážně schopni říci, že dneska šla studená voda a lidi jsou na tom bití, protože jim to měřáky napočítaly. Pravda je ovšem taková, že jim skutečně něco napočítaly, ovšem tak málo, že jim to nestačilo k ohřátí obydlí. Pokud totiž proudí málo teplá voda, tak ji taky vaše radiátory mnohem méně ochladí, čili ten

rozdílné teploty na vstupu a výstupu je mnohem menší, než když vstupující voda má tu správnou teplotu. Opravdu se nebojte, víc vám to nenapočítá.

Ekvitermní křivka

Zní to vědecky, ale je to docela prosté. Teplota vody vypouštěná z kotelně není stálá, ale mění se podle venkovní teploty. Prohlašuji, že takto postupují všechny výtopny, zvláště ty, které provozují privátní firmy. Důvod je jednoduchý. Omezují se tím zbytečné ztráty. Čím vyšší je teplota vody v potrubí, tím větší jsou ztráty způsobené přenosem do okolního prostředí. Snad každý chápe, že když je venku -15 stupňů, tak je třeba topit na vyšší teplotu, než když je venku +15, ale topit se v obou případech musí. Jenomže ta ekvitermní křivka se stala jakousi berličkou, na kterou se sváděly všechny problémy kotelně. Schválně jsem použil minulý čas, protože už minimálně 2 měsíce se podle ní nejede. Prostě jsem rezignoval, ono je opravdu pomalu jedno, jestli má naše kotelná ztráty 48 % nebo 52 %. Tak jako tak jsou katastrofální. No, dobře, ale zaregistrovali jste to vůbec? Vsadím se, že většina ne. Pokud to někdo opravdu sleduje, tak by do vašich objektů měla ve dne přicházet voda teplejší kolem 80 stupňů, v noci asi o 10 stupňů chladnější. Při velkých mrazech by teplota měla být ještě vyšší. Když je to viditelně méně, tak je nějaký problém v kotelně. Pokud chcete vědět jaký, zavolejte si obsluhu p. B. Veselého.

Výměníky
Nechtejte mě za slovo, ale můj soukromý pocit je, že ve většině objektů jsou výměníky slabé. Třeba se mylím. Nyní se ovšem ukazuje jedna nezpochybnitelná potíž. Výměníky se zanášejí, a to jak na straně vaší, tak na straně obecní. Není to nic překvapujícího, jsou nainstalovány už 15 let a za tu dobu se v nich prostě něco usadí. Samozřejmě tomu nejvíce škodí nestálé dopouštění vody. Minulé 2 roky, jak jistě víte, byly v tomhle směru zvláště hrozné. V potrubí se objevovaly trhliny a byly

dny, kdy se dopouštělo i 20 m³ vody. I když se voda upravovala, je to pro systém značná zátěž. Pokud často dopouštíte vodu do vašeho systému, škodíte mu zrovna tak. Několik výměníků jsme už vyčistili. Je to poměrně pracná a zdoluhavá činnost, budeme to provádět u dalších odběratelů a snad to postupně zvládneme.

Mýtus tlustých trubek

Tenhle nesmysl tady začali šířit snad už topenáři firmy, která rozvody instalovala. Nevím. Každopádně je hloupost tvrdit, že obecní topení není vhodné do objektů, které mají původní rozvody se silnými trubkami pro rozvod samotíží. Co budete určitě potřebovat, je oběžné čerpadlo, možná zpětná klapka a samozřejmě dobrá izolace v prostorách, které nechcete vytápet. A to je tak všechno. Není jediný důvod proč by to nemělo fungovat, nebo proč by měla být vyšší spotřeba. Několik spolupracovníků si své rozvody předělalo. A co zjistili? Prakticky nic. I v objektech s „tlustými“ trubkami musí obecní vytápění fungovat, tedy pokud nemáte jiné problémy, např. nedostatečný výměník, špatnou regulaci, nevyhovující či dokonce chybějící izolaci a podobně.

Závěrem

I nadále jsem přesvědčen, že naše topení je dobrá věc. Už jenom pro nepopíratelný přínos našemu nejbližšímu životnímu prostředí. Myslím si, že to, co věci nejvíce uškodilo, bylo vyvolávání nespokojenosti o výrazných finančních úsporách. Ty prostě nejsou z mnoha důvodů. Jedním z nich je i to, že se topí v jiném režimu, než když si každodenně zatápíte v kotli. Další věc, která našemu topení velice škodí, jsou ty prezentované „objevy“ našich teoretických fyziků a národohospodářů. Věřím, že to nedělají ze zlé vůle, ale věci opravdu škodí.

Ano, udržování provozu tohoto složitějšího systému nám přináší spoustu potíží, ale snažíme se je průběžně řešit tak, aby těm, kteří ho využívají, dílo dobře sloužilo. A pokud ho bude využívat stále více občanů, na což apelují, bude nám v obecní pokladně zbývat více peněz na rozumné projekty, které chceme realizovat i v dalších místních částech. Alois Adam – starosta

Společenská rubrika

Jubilanti

- 81 Vrátil Josef, 5. 2. 1930, Rancířov
- 76 Krpoun Josef, 9. 2. 1935, Dešná
- 77 Holec Oldřich, 5. 3. 1934, Rancířov
- 90 Málková Marie, 13. 3. 1921, Dešná
- 82 Koutný Jaroslav, 22. 3. 1929, Dančovice
- 78 Tomšík Karel, 23. 3. 1933, Dešná
- 81 Dohnalová Marie, 30. 3. 1930, Bělčovice
- 77 Novák Antonín, 1. 4. 1934, Dešná
- 70 Švandová, Věra, 2. 4. 1941, Plačovice
- 60 Jeroušek Jindřich, 2. 4. 1951, Chvalkovice
- 60 Vedralová Vilma, 4. 4. 1951, Rancířov
- 60 Radaušer Pavel, 6. 4. 1951, Plačovice
- 77 Sevelďová Stanislava, 9. 4. 1934, Hluboká
- 75 Holcová Hedvika, 13. 4. 1936, Rancířov
- 60 Bláhová Amálie, 19. 4. 1951, Plačovice
- 81 Kalejová Mária, 22. 4. 1930, Rancířov
- 77 Krpounová Marie, 24. 4. 1934, Dešná
- 79 Sedláčková Růžena, 27. 4. 1932, Dešná

Narození

Kvašný Richard, 15. 12. 2010, Dešná

Úmrtí

Doležal František, 11. 12. 2010, Rancířov
Moravec Josef, 15. 12. 2010, Plačovice
Adamová Anežka, 8. 2. 2011, Dešná

I Prďoši slavili Vánoce a pokračují dál

Štědrý den Prďoši slavili také, ne přesně na den, ale s menším zpožděním. Ráno jsme se sešli všichni v klubovně, vyrobili jsme krásné řetězy z mrkve, řepy, chleba, jablek a vydali jsme se do lesa nazdobit nějaký stromek, aby se i zvířata měla fajn.

Cesta se stala největším zážitkem z celého dne, nasedli jsme totiž do mysliveckého povozu, který využívají myslivci na hon. Dodrzkotali jsme až k přehradě, tam jsme nazdobili stromek, prošli jsme se a všichni jsme se těšili do teplé klubovny na to, co nám tam Ježíšek nechal.

FOTO: VERONIKA VESELÁ

Štědrovečerní večere byla pestrá. Jedlo se „co dům dal“, zapili jsme to svátečním dětským šampaňským a vrhli jsme se pod stromeček, kde na nás čekaly krásné dárky v podobě společenských her, nových talířků, pexes, korálků, autíček a míče – v podstatě vše, co naše klubovna potřebovala.

A teď pár údajů. Turistický oddíl se dále schází celkem nepravidelně, v podstatě je to tak, že ve středu před víkendem, kdy se mají Prďoši uskutečnit, obešleme děti či rodiče SMS-kou s podrobnostmi, co mají mít s sebou apod. Je to nepravidelné, protože studenti studují, aktivisti jsou v jednom kole, a když se z toho udělá vedení turistického oddílu, tak když se daří a není zkouškové, jsou Prďoši cca dvakrát do měsíce. Když už jsou, tak se sejdem již v pátek a přespáváme do soboty. Hra-

FOTO: VERONIKA VESELÁ

jeme hry, někdy neděláme nic a jenom kecáme, někdy podnikáme různé cesty, snažíme se slavit všechny narozeniny a zatím se máme dobře. Vedení oddílu znamená Lenka Krátká, studentka pedagogické fakulty v Brně a zároveň sociální pracovnice v Lize vozičkářů a Veronika Veselá, studentka

pedagogické fakulty v Českých Budějovicích.

Pokud se k nám chce někdo přidat, není problém, stačí, aby nový člen byl školou povinný, chtěl se bavit a napsal na telefonní číslo 724 788 855 nebo na e-mail

smajlenka@gmail.com

a nějak se domluvíme. (lk)

Vánoční tradice ve Švýcarsku

Bílá sněhová peřina přikryla Alpy, blížící se vánoční čas je znát na vyzdobených domovech a okolí. To teplo, které vás při pohledu zahřeje, i když vám mráz hladí tvář. Zdejších přátel jsem se ptal na švýcarské tradice, zda se nějak odlišují od těch našich.

Oslavy Vánoc se příliš neliší od ostatních zemí v západní Evropě, pouze malé odlišnosti okolořují jednotlivé jazykové regiony. V žádném však nechybí adventní věnec a kalendář, stromeček ozdobený vánočními koulemi či přírodně, osvětlený spíše svíčkami, než blikátky z USA. Roli Santa Clause zde přebírá plně JEŽÍŠEK – Christkind nebo Le petit Jésus, Bambino.

Ve městě Küssnacht se každoročně pořádá festival na počest svatého Mi-

kuláše, kterého se účastní až 20 000 návštěvníků. Průvod se skládá z tisíců lidí, kráčí zde muži bíle oblečení s obrovskými papírovými čepicemi na hlavách. Čepice jsou zevnitř osvětleny svíčkami, světlo prochází vitrážemi ven. Za nimi následuje Mikuláš se Schmutzli- jeho doprovodem, oblečení jsou do černých plášťů s kapucemi, mají ušmudlané vlasy a v rukou hole, zdejší varianta čerta. Za nimi jdou potom lidé se zvonci. SVĚ KOŘENY MÁ FESTIVAL v roce 1732, zprvu se jednalo o průvod pronásledování divokých duchů. Církví a státními orgány byl zakázán, v roce 1928 znovu obnoven na počest svatému Mikuláši.

Také zdejší ženy před Vánoci pečou různé druhy cukroví tzv. GUZLI, které pak všichni rádi jedí a nabídnou při pohoš-

tění návštěvy, ke kávě, či pro děti s horkou čokoládou. Štědrovečerní večere se liší podle oblíbenosti regionů. Většinou se jí tradiční Raklete – rozteklým sýrem polité malé vybrané brambory vařené ve slupce, podávané s okurkou a cibulkami. Jednoduchý recept, ale plný lahody sýra. Vychutnávají si ho v rodinném kruhu, všichni si sami pokládají na pánvičku rozteč tento sýr v malém speciálním grilu položeném uprostřed stolu.

Jinde jedí fondue sýrové-pokrm je připravován z více druhů sýra zejména Appenzeller a Greyerzer, který se rozpustí v bílém víně ve speciálním hrnci z ka-meniny, jako koření se používá pepř a muškát, podle chuti i česnek, a přidává se i malý panák zdejší třesňové pálenky, podle potřeby se zahušťuje škrobem. Při stolování se fondue dávají do prostřed stolu v hrnci na malý lihový hořák, který udržuje teplotu. Do rozehřátého sýra se vnořují na dlouhých speciálních

FOTO: DUŠAN WEIGL

vidličkách kousky bílého chleba. Ve francouzsky hovořících kantonech raději jedí fondue Chinoar. Podobný je způsob servírování, ale místo sýra je na tenké proužky nakrájeno maso a je ponořováno do horkého bujonu a podáváno s různými saláty a omáčkami. Nebo fondue Burginon, kdy se používá také maso, ale ponořuje se do rozehřátého tuku.

Stejně jako u nás následuje po večeri zpívání koled u vánočního stromku a rozdávání dárek. Potom chodí na půlnoční mši do kostela.

V rétorománské oblasti chodí na Nový rok děti přát všem lidem ve vesnici. Chodí v hloučkách a skupinkách přátel a přejí BIEN GI, GIA-VISCHEL IN BIEN NIEV ONN. – Dobrý den, pře-

jeme vám všechno dobré v novém roce. Kolem krku mají různé měšce nebo pokladničky a lidé je odměňují drobnou mincí.

I já vám přeji šťastný nový rok. (D.Weigl)

FOTO: DUŠAN WEIGL

FOTO: DUŠAN WEIGL

Novoroční pochod ke Graselově jeskyni

prozkoumávání, dospělí rozdělali oheň, a kdo měl, opekli si buřtu.

Část účastníků se vracela zpět opět pěšky, proti mrazivému větru dala cesta opravdu zabrat. Ostatní došli od

jeskyně do Lubnice, kde je vyzvedl obecní tranzit a dopravil je domů pohodlněji a rychleji. (V;P)

Kolikátý vlastně?

Také letos na Nový rok odpoledne se konal tradiční pochod na „Grázlovku“.

Jelikož ani každoroční věrní pochodníci se nedohodli, pokolikáté už se vlastně jde, nemůžeme podat přesné informace, řekneme však, že se blížíme 10. výročí.

Sraz byl tradičně ve 12.30 v České hospodě, nechybělo společné foto před vraty a více než čtyřicítka „turistů

amatérů“ vybavena batohy s různými nápoji pro zahřátí mohla vyrazit. Cesta tam trvala i se čtyřmi přestávkami na občerstvení a načerpání energie 2 hodiny a šlo se vskutku lépe než zpět, protože ostrý a mrazivý vítr jsme měli za zády. Jeskyně nadchla nejvíce děti a psa Edu, dali se hned do

FOTO: KAREL POLÁČEK

FOTO: KAREL POLÁČEK

Hra v hokej

Klasický zimní obrázek, kde na zamrzlém rybníce pobíhají děti společně s dospělými, se z našich návsi pomalu vytrácí. Přesto se pár nadšenců najde i dnes. V Plačovicích jsme takové našli. Někteří na bruslích, ostatní v botách, a přesto se společně honí za pukem. (KaPo)

v Plačovicích

FOTO: KAREL POLÁČEK

Výroční schůze

Naši fotbalisté měli na programu 28. 12. 2010 výroční schůzi. Programem bylo zvolení fotbalového výboru, rekapitulace stavu oddílové pokladny, zaplacení členských příspěvků, také se hovořilo o některých potřebných úpravách v areálu hřiště a v neposlední řadě přišla na řadu otázka přípravných zápasů před začátkem jarního kola. Členové nejprve zvolili výbor. Předsdou se stal Jiří Piša, jednatelem Karel Dobiáš, pokladníka převzal František Samek a dalšími členy byli zvoleni Milan Novotný a Lukáš Pikart. Následovala informace předsedy, že členské příspěvky byly zaplacený. Dalším bodem schůze bylo schválení výstavby WC pro veřejnost. Na konec, už jen neformálně, bylo domluveno několik přípravných zápasů, které musí předseda teprve domluvit. (KaPo)

Do turnaje se přihlásilo pět vyrovnaných dvojic a každá měla jediný cíl, umístit se co nejlépe. Vše začalo hodinku po poledni zápasem loňských vítězů, kteří roli favorita potvrdili. I další zápasy nabízely zarpulé boje, ze kterých se zrodily zajímavé výsledky. Celý turnaj se v sobotu nestihl dohrát a jeden zápas byl dohráván v neděli. Loňské vítězství obhájili Mirka Adamová a Karel Poláček, kteří získali 9 bodů. Druzí v pořadí skončili Radek Kulík s Jiřím Chvátalem, kterého po prvním kole nahradil František Nikrmaier z Dančovic. Na třetím místě

Vánoční turnaj

skončila dvojice Vláďa König a Miloš Zach. Se čtvrtým místem určitě není spokojen jeden z favoritů Jan Šteif, který tento turnaj odehrál s Vaškem Krejčím. Poslední příčku obsadili Filip Adam a Luděk Maráz. Vítězové byli oceněni novými tágy, druží dostali něco ostřejšího k pití, třetí brali čokoládu a borci na čtvrtém místě dostali uzenou štangli salámu, kterou do turnaje darovali Radek Kulík a Jirka Chvátal. (KaPo)

V sobotu na Boží hod vánoční se v České Hospodě konal tradiční turnaj v kulečnicku.

FOTO: KAREL POLÁČEK